Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0411

Raportul privind execuția fondurilor fiduciare ale UE și a Instrumentului pentru refugiații din Turcia

Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la raportul privind execuția fondurilor fiduciare ale UE și a Instrumentului pentru refugiații din Turcia (2020/2045(INI))

(2022/C 132/08)

Parlamentul European,

— având în vedere articolele 208, 210, 214 și 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

— având în vedere articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale a UE,

— având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ([1]),

— având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 ([2]),

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar ([3]),

— având în vedere bugetele generale ale Uniunii Europene pentru exercițiile financiare 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 și 2021,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 18 noiembrie 2011 intitulată „Abordarea globală în materie de migrație și mobilitate” (GAMM) (COM(2011)0743),

— având în vedere Pactul mondial pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine și Pactul mondial privind refugiații, adoptate de către Adunarea Generală a ONU în 2018,

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 iunie 2016 privind stabilirea unui nou cadru de parteneriat cu țările terțe bazat pe Agenda europeană privind migrația (COM(2016)0385),

— având în vedere Planul de acțiune de la summitul de la Valletta din noiembrie 2015,

— având în vedere Declarația UE-Turcia din 18 martie 2016,

— având în vedere noul Consens european privind dezvoltarea, intitulat „Lumea noastră, demnitatea noastră, viitorul nostru”, publicat la 30 iunie 2017,

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 30 aprilie 2014 privind o abordare bazată pe drepturi, cuprinzând toate drepturile omului, în scopul cooperării pentru dezvoltare a UE (SWD(2014)0152),

([1]) JO L 347, 20.12.2013, p. 884.
([2]) JO L 193, 30.7.2018, p. 1.
([3]) JO L 163, 2.7.1996, p. 1.

— având în vedere Consensul european privind ajutorul umanitar din 30 ianuarie 2008,

— având în vedere acordul de constituire inițial al Fondului fiduciar Bêkou al UE (FFUE), cel al FFUE MADAD, cel al FFUE pentru Africa și cel al FFUE pentru Columbia, precum și acordurile lor de constituire revizuite din decembrie 2020,

— având în vedere Decizia C(2015)9500 a Comisiei din 24 noiembrie 2015 privind coordonarea acțiunilor Uniunii și ale statelor membre prin intermediul unui mecanism de coordonare – Instrumentul pentru refugiați destinat Turciei ([4]), astfel cum a fost modificată prin deciziile Comisiei C(2016)0855 din 10 februarie 2016 ([5]), C(2017)2293 din 18 aprilie 2017 ([6]), C(2018)1500 din 14 martie 2018 ([7]) și C(2018)4959 din 24 iulie 2018 ([8]),

— având în vedere Al patrulea raport anual al Comisiei privind Instrumentul pentru refugiații din Turcia din 30 aprilie 2020 (COM(2020)0162), precum și rapoartele sale anterioare,

— având în vedere Al șaptelea raport privind rezultatele FFUE Madad,

— având în vedere rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene intitulate „Fondul fiduciar Bêkou al UE pentru Republica Centrafricană: un început promițător, în pofida unor neajunsuri” (nr. 11/2017), „Instrumentul pentru refugiații din Turcia: un ajutor util, dar sunt necesare îmbunătățiri pentru a optimiza utilizarea fondurilor” (nr. 27/2018) și „Fondul fiduciar de urgență al Uniunii Europene pentru Africa: un instrument flexibil, dar care nu este suficient de bine direcționat” (nr. 32/2018),

— având în vedere deciziile Comisiei de a prelungi FFUE până în decembrie 2021, în conformitate cu articolul 234 din Regulamentul financiar, precum și pozițiile Parlamentului cu privire la proiectele de decizii de prelungire,

— având în vedere rezoluția sa din 18 aprilie 2018 referitoare la punerea în aplicare a instrumentelor de finanțare externă ale UE: evaluarea intermediară din 2017 și viitoarea arhitectură post-2020 ([9]),

— având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2018 referitoare la punerea în aplicare a instrumentului de cooperare pentru dezvoltare, a instrumentului pentru ajutor umanitar și a Fondului european de dezvoltare ([10]),

— având în vedere rezoluția sa din 13 septembrie 2016 referitoare la Fondul fiduciar al UE pentru Africa: implicațiile în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare și ajutorul umanitar ([11]),

— având în vedere rezoluția sa din 25 martie 2021 referitoare la o nouă strategie UE-Africa – un parteneriat pentru o dezvoltare durabilă și favorabilă incluziunii,

— având în vedere rezoluțiile sale din 20 ianuarie 2021 referitoare la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune – raport anual pe 2020 ([12]), din 18 mai 2017 referitoare la Strategia UE privind Siria ([13]), din 6 octombrie 2016 referitoare la Siria ([14]), din 24 noiembrie 2016 referitoare la situația din Siria ([15]), din 6 iulie 2016 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2016 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2016: înregistrarea excedentului aferent exercițiului financiar 2015 ([16]),

---

([4]) JO C 407, 8.12.2015, p. 8.
([5]) JO C 60, 16.2.2016, p. 3.
([6]) JO C 122, 19.4.2017, p. 4.
([7]) JO C 106, 21.3.2018, p. 4.
([8]) JO C 278, 8.8.2018, p. 3.
([9]) JO C 390, 18.11.2019, p. 76.
([10]) JO C 390, 18.11.2019, p. 33.
([11]) JO C 204, 13.6.2018, p. 68.
([12]) Texte adoptate, P9_TA(2021)0012.
([13]) JO C 307, 30.8.2018, p. 117.
([14]) JO C 215, 19.6.2018, p. 44.
([15]) JO C 224, 27.6.2018, p. 88.
([16]) JO C 101, 16.3.2018, p. 179.

— având în vedere rezoluția sa din 13 martie 2019 referitoare la Raportul Comisiei pe 2018 privind Turcia ([17]), din 12 decembrie 2018 referitoare la poziția Consiliului privind al doilea proiect de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2019 ([18]) și din 4 iulie 2018 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2018 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2018, secțiunea III – Comisia: prelungirea Instrumentului pentru refugiații din Turcia ([19]),

— având în vedere Proiectul de buget rectificativ nr. 5/2020 ([20]) și decizia aferentă privind mobilizarea marjei pentru situații neprevăzute în 2020: pentru a continua sprijinul umanitar acordat refugiaților din Turcia ([21]),

— având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2021 referitoare la Rapoartele Comisiei pe 2019 și 2020 privind Turcia ([22]),

— având în vedere deciziile Comisiei din 2019 și 2020 de a prelungi Fondul fiduciar Madad până la 14 decembrie 2021 în conformitate cu articolul 234 din Regulamentul financiar,

— având în vedere angajamentele de a găsi soluții la criza siriană și de a ajuta poporul sirian pe care și le-au asumat UE și statele sale membre la conferințele organizate la Londra și la Bruxelles între 2016 și 2021,

— având în vedere evaluarea intermediară a Comisiei din 2018 și raportarea periodică a rezultatelor cu privire la FFUE Madad,

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar ([23]), propunerea din 14 iunie 2018 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI-Europa în lume) 2021-2027 (COM(2018)0460) și propunerea din 14 iunie 2018 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA III) 2021-2027 (COM(2018)0465),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) și anexa 3 din Decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă,

— având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru bugete, desfășurate în conformitate cu articolul 58 din Regulamentul de procedură,

— având în vedere avizele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și al Comisiei pentru control bugetar,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe, al Comisiei pentru dezvoltare și al Comisiei pentru bugete (A9-0255/2021),

A. întrucât din 2014 au fost înființate patru FFUE pentru a răspunde nevoii de instrumente flexibile și rapide prin care să se poată reacționa coerent și mai ferm la crize oferind ajutoare: FFUE Bêkou, înființat la 15 iulie 2014, menit să sprijine toate aspectele ieșirii Republicii Centrafricane din criză și eforturile sale de reconstrucție; FFUE Madad, un fond fiduciar regional al Uniunii Europene ca răspuns la criza siriană care să permită punerea în comun și adaptarea resurselor și a răspunsului la nivel regional, instituit la 15 decembrie 2014; FFUE pentru Africa, un fond fiduciar de urgență al UE pentru stabilitate și pentru abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulamentare și ale strămutărilor de persoane în Africa, instituit la 12 noiembrie 2015; și FFUE pentru Columbia, instituit la 12 decembrie 2016 pentru a sprijini punerea în aplicare a acordului de pace în perioada de redresare timpurie și stabilizare post-conflict;

([17]) JO C 23, 21.1.2021, p. 58.
([18]) JO C 388, 13.11.2020, p. 326.
([19]) JO C 118, 8.4.2020, p. 264.
([20]) Adoptarea definitivă (UE, Euratom) 2020/1157 a bugetului rectificativ nr. 5 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2020 (JO L 299, 11.9.2020, p. 1).
([21]) Decizia (UE) 2020/1268 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2020 privind mobilizarea marjei pentru situații neprevăzute în 2020 pentru a furniza în continuare sprijin umanitar refugiaților din Turcia (JO L 298, 11.9.2020, p. 21).
([22]) Texte adoptate, P9_TA(2021)0243.
([23]) JO L 163, 2.7.1996, p. 1.

B. întrucât revizuirea Regulamentului financiar din 2018 a introdus dispoziții care consolidează într-o anumită măsură competențele de control ale Parlamentului atunci când se înființează noi FFUE sau când se prelungesc cele actuale; întrucât aceste prevederi sunt în continuare prea limitate pentru a garanta exercitarea de către Parlament a unui control democratic deplin, precum și a unui control parlamentar deplin în calitate de autoritate bugetară, așa cum este consacrat în tratate;

C. întrucât în 2020 Parlamentul a emis avize în principal pozitive cu privire la cererile de prelungire a FFUE până la sfârșitul anului 2021, exprimându-și însă îngrijorarea privind lipsa de transparență la implementarea proiectelor, în special în ceea ce privește proiectele legate de gestionarea frontierelor și a migrației, și cu condiția, în cazul FFUE pentru Africa, de a se oferi garanții obligatorii de respectare a drepturilor fundamentale ale omului în toate proiectele finanțate;

D. întrucât înființarea atât a FFUE, cât și a Instrumentului pentru refugiații din Turcia (IRT) a fost justificată de necesitatea unei reacții flexibile, ad-hoc și rapide, care nu este posibilă în cadrul instituțional clasic și cu resursele și flexibilitatea limitate de care dispune bugetul UE; întrucât noul cadru de finanțare externă al UE [Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI) – Europa globală] ar trebui să depășească constrângerile care au făcut necesară crearea fondurilor fiduciare pentru a răspunde într-un mod mai flexibil și rapid la crize punctuale; întrucât instrumentele extrabugetare, cum ar fi FFUE, precum și instrumentele extraordinare, cum ar fi IRT, periclitează principiile responsabilității democratice, transparenței și bunei gestiuni financiare, subminând rolul Parlamentului European și, de asemenea, integritatea și unitatea bugetului UE; întrucât Parlamentul nu a fost consultat cu privire la crearea unor instrumente extrabugetare; întrucât Fondul european de dezvoltare (FED) a contribuit la FFUE pentru Africa și la FFUE Bêkou și deci Parlamentul nu a fost deloc implicat în crearea acestor două FFUE; întrucât potențiala implicare a Parlamentului s-a limitat la a ridica o obiecție la proiectele de decizii de punere în aplicare privind acordurile de constituire ale FFUE Madad și Columbia;

E. întrucât, atunci când creează un fond fiduciar al Uniunii, Comisia trebuie să îi justifice valoarea adăugată, vizibilitatea, complementaritatea cu alte instrumente de finanțare ale UE și alinierea cu obiectivele de politică; întrucât este esențial să se garanteze monitorizarea și evaluarea continuă a folosirii fondurilor, pentru a se asigura că efectele lor sunt întotdeauna în concordanță cu dreptul, valorile fundamentale și obiectivele UE;

F. întrucât, potrivit Regulamentului financiar, FFUE ar trebui să facă obiectul unui audit anual, extern și independent, iar Comisia are competența de a suspenda acordul de finanțare dacă țara parteneră încalcă o obligație privind respectarea drepturilor omului, a principiilor democratice sau a statului de drept și în cazurile grave de corupție; întrucât Curtea de Conturi Europeană a recomandat Comisiei, în rapoartele sale speciale privind FFUE, să îmbunătățească coordonarea donatorilor (Bêkou), să elimine deficiențele de implementare, să mărească eficiența și numărul acțiunilor cu destinație precisă (Africa) și să obțină un raport calitate-preț mai bun (IRT);

G. întrucât, potrivit estimărilor Comisiei, refugiații au nevoi umanitare foarte mari, care le depășesc pe cele acoperite de Instrumentul pentru refugiații din Turcia;

H. întrucât, deși le recunoaște valoarea adăugată, Parlamentul a afirmat în repetate rânduri că este nevoie de un control parlamentar mai strict al FFUE și al IRT, de o implicare mai serioasă în pregătirea și negocierea viitoarelor FFUE și în prelungirea FFUE existente și a altor instrumente financiare din domeniul acțiunii externe a UE; întrucât Parlamentul a invitat Comisia să își îmbunătățească comunicarea cu privire la FFUE și a constatat că informările regulate, bazate pe cifre, referitoare la implementarea FFUE sunt esențiale pentru a permite Parlamentului să își exercite rolul de supraveghere și control democratic;

I. întrucât cea mai mare parte a contribuțiilor la FFUE provine în prezent chiar de la bugetul UE, iar contribuțiile statelor membre reprezintă o parte foarte redusă a bugetului total al FFUE; întrucât contribuțiile statelor membre la IRT nu sunt voluntare, ci calculate în funcție de cheia de contribuție bazată pe VNB și sunt incluse direct în bugetul Uniunii ca venituri alocate externe, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar; întrucât, în cazul FFUE, contribuțiile statelor membre nu sunt integrate în bugetul Uniunii, în temeiul articolului 187 alineatul (6) din Regulamentul financiar;

Joi, 7 octombrie 2021

J. întrucât Declarația UE-Turcia din martie 2016 și Acordul de readmisie UE-Turcia acordă o atenție deosebită prevenirii apariției unor noi rute maritime sau terestre de migrație ilegală, dezmembrării rețelelor care introduc ilegal migranți, controlului frontierelor Turciei și acceptării returnărilor, într-un mod nediscriminatoriu;

K. întrucât principalul obiectiv al politicii de cooperare pentru dezvoltare a Uniunii este reducerea și, pe termen lung, eradicarea sărăciei, așa cum este consacrat la articolul 208 din TFUE; întrucât Consensul european privind dezvoltarea continuă să fie cadrul doctrinar al politicii de dezvoltare a UE și Consensul european privind ajutorul umanitar reafirmă principiile fundamentale ale ajutorului umanitar; întrucât UE și partenerii săi din domeniul umanitar trebuie să fie în măsură să asigure asistență și protecție, în funcție de nevoi și de respectarea principiilor neutralității, imparțialității, umanității și independenței acțiunii umanitare; întrucât fondurile din sursele pentru asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) trebuie să fie dedicate dezvoltării economice, umane și sociale, mai ales asigurării accesului la o educație de calitate, consolidării rezilienței locale, inclusiv la schimbările climatice, și operațiunilor de menținere a păcii pentru a acorda asistență pentru dezvoltare și/sau asistență umanitară, punând un accent deosebit pe provocările în materie de dezvoltare identificate în decizia privind fondul fiduciar;

L. întrucât acordul de constituire a Fondului fiduciar de urgență pentru Africa a plasat în mod clar proiectele de gestionare a frontierei din Libia în sfera de aplicare a mandatului FFUE, precum și a Regulamentului privind Instrumentul european de vecinătate (IEV); întrucât, din iulie 2017, aproape 90 de milioane EUR au fost alocate prin FFUE pentru Africa pentru a instrui, echipa și sprijini capacitățile pazei de coastă libiene, iar 49 de milioane EUR au fost alocate pentru a îmbunătăți condițiile de detenție ale persoanelor returnate; întrucât acordul de constituire a FFUE prevede clar că fondul fiduciar va finanța activități care ajută la îmbunătățirea gestionării migrației din toate punctele de vedere, în concordanță cu abordarea globală în materie de migrație și mobilitate, inclusiv la limitarea și prevenirea migrației ilegale și la combaterea traficului de ființe umane; întrucât, cu toate acestea, s-au relatat cazuri de încălcare a drepturilor omului în contextul activităților pazei de coastă libiene;

M. întrucât în 2020 Parlamentul a considerat că pentru a aproba prelungirea FFUE pentru Africa ar trebui să se ofere garanții obligatorii de respectare a drepturilor omului pentru toate proiectele finanțate, acordând o atenție deosebită gestionării migrației și asigurându-se că aceste garanții se vor impune și în cazul în care în viitor va fi nevoie de un fond fiduciar justificat corespunzător;

N. întrucât Fondul fiduciar regional al UE ca răspuns la criza siriană (Fondul Madad) a mobilizat 2,3 miliarde EUR, inclusiv contribuții voluntare din partea a 21 de state membre ale UE, a Turciei și a Regatului Unit; întrucât programele sale se axează pe educație, mijloace de subzistență, sănătate, protecție și sectorul apei, în beneficiul refugiaților, al persoanelor strămutate în interiorul țării și al comunităților locale, sprijinind peste 7 milioane de beneficiari; întrucât, pe măsură ce războiul civil din Siria s-a prelungit, răspunsul Fondului Madad a evoluat în funcție de conexiunea dintre domeniul umanitar și cel al dezvoltării, punând un accent mai mare pe sisteme care să sprijine eforturile și capacitățile țărilor gazdă de a răspunde la această criză prelungită, mai ales prin punerea la dispoziție de servicii publice în Irak, Iordania și Liban;

O. întrucât, potrivit evaluării sale, Fondul Madad este mai rapid în lansarea proiectelor decât procedurile standard din cadrul Instrumentului european de vecinătate și al Instrumentului de asistență pentru preaderare; întrucât Fondul Madad a reușit să realizeze economii de scară, cu proiecte de mare anvergură având un volum mediu de 20 de milioane EUR și cu o perioadă medie de punere în aplicare de aproximativ 30 de luni;

P. întrucât Instrumentul pentru refugiații din Turcia (IRT) diferă de FFUE, în principal deoarece rămâne inclus în bugetul Uniunii;

Q. întrucât, potrivit Comisiei, IRT este conceput pentru a coordona instrumentele financiare existente ale UE, în așa fel încât să fie mobilizate în mod coerent și unitar pentru a răspunde nevoilor refugiaților,

Joi, 7 octombrie 2021

I. ***Considerații generale***

Aspecte bugetare

1. constată că până la 31 decembrie 2020 angajamentele totale pentru toate FFUE se ridicau la 7 691 de milioane EUR, contribuția de la bugetul UE reprezentând 3 170 de milioane EUR, din care 3 534 de milioane provin din Fondul european de dezvoltare (FED), iar 988 de milioane EUR, din angajamentele statelor membre și ale altor donatori; constată, de asemenea, că până la aceeași dată au fost contractate 7 141 de milioane EUR și au fost plătite 4 869 de milioane EUR din FFUE; constată, de asemenea, că până la 31 decembrie 2020 rata de execuție a creditelor de angajament pentru toate FFUE a fost de 98 % (FFUE Madad angajase peste 95 % din creditele de angajament disponibile, FFUE Bêkou – 99 %, FFUE pentru Africa – 99 % și FFUE pentru Columbia – 94 %), iar rata globală de execuție a creditelor de plată a fost de 63 % (FFUE pentru Africa – 62 %, FFUE Bêkou – 66 %, FFUE pentru Columbia – 52 % și FFUE Madad – 64 %);

2. reamintește că Instrumentul pentru refugiații din Turcia este alcătuit din două tranșe de câte 3 miliarde EUR fiecare; regretă că, spre deosebire de prima tranșă (2016-2017), la care bugetul UE a contribuit cu 1 miliard EUR, iar statele membre au contribuit cu 2 miliarde EUR, în a doua tranșă (2018-2019) proporția contribuțiilor a fost inversată, în detrimentul proiectelor existente ale Uniunii;

3. reamintește că la prima tranșă din IRT contribuțiile IPA II au reprezentat 52,4 %, ajutorul umanitar, 46,6 %, Instrumentul care contribuie la stabilitate și pace, 0,7 %, instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, 0,3 %, iar la a doua tranșă, contribuțiile IPA II au reprezentat 64,5 % și ajutorul umanitar, 35,5 %;

4. constată că, până la sfârșitul lui 2020, 36,6 % din prima tranșă de alocare a IRT a fost implementată prin gestionare directă și 63,4 %, prin gestionare indirectă (din care peste patru cincimi de către organizații internaționale); constată, de asemenea, că la a doua tranșă gestionarea directă a reprezentat 32,1 % (100 % de către Comisia Europeană), iar gestionarea indirectă, 67,9 % (trei sferturi de către organizații internaționale);

5. constată, de asemenea, că organizațiile internaționale au fost cei mai importanți actori în implementarea FFUE (36,8 %), înaintea Comisiei Europene (35,7 %), a agențiilor statelor membre (24,2 %) și a organismelor de administrație publică (3,4 %);

Implicarea Parlamentului în cadrele decizionale și de monitorizare a rezultatelor și în raportare și/sau evaluare

6. ia act de faptul că președinților de comisie și deputaților pertinenți li s-a acordat statutul de observatori la reuniunile consiliilor strategice ale fondurilor fiduciare și ale comitetului director al IRT; regretă că acest statut nu se reflectă în mod oficial în acordurile de constituire a fondurilor fiduciare; solicită insistent ca invitațiile la reuniunile consiliilor de administrație să țină cont de calendarul oficial al Parlamentului și ca toate informațiile și documentele relevante care se vor discuta la aceste reuniuni să fie transmise cu suficient timp înaintea reuniunilor, pentru a permite participarea activă a deputaților și a personalului Secretariatului;

7. regretă că Parlamentul are un rol limitat în hotărârea, supravegherea și controlul contribuțiilor Uniunii la FFUE și reafirmă că, înainte de a crea și/sau prelungi FFUE, care ar trebui să rămână instrumente de ultimă instanță, ar fi trebuit epuizate soluțiile juridice, de reglementare și bugetare existente; amintește de cererile sale anterioare care au rămas fără răspuns și afirmă din nou că Parlamentul ar trebui să fie reprezentat la reuniunile comitetelor operaționale și să le poată monitoriza activitățile și invită Comisia să transmită în timp util informații detaliate despre deciziile luate în cadrul comitetelor respective; consideră că Parlamentul trebuie să facă uz pe deplin de competențele sale de control al implementării și de control bugetar și să se asigure că deciziile de finanțare ale UE și alocările aferente respectă principiile Uniunii privind legalitatea și buna gestiune financiară, conferind astfel legitimitate și responsabilitate democratică acțiunilor UE;

8. ia act de eforturile Comisiei de a monitoriza îndeaproape și a evalua intervențiile, precum și de a face cunoscute activitățile FFUE și ale IRT printr-un set de rapoarte care le sunt dedicate; cere să se intensifice aceste eforturi de a obține o mai mare transparență prin publicarea datelor pertinente pe paginile web ale FFUE și ale IRT, inclusiv a detaliilor concrete ale proiectelor finanțate și a rezultatelor obținute în comparație cu obiectivele declarate; evidențiază că disponibilitatea, gradul de detaliere, caracterul complet și coerența factuală a acestor rapoarte sunt esențiale pentru susținerea Parlamentului, în calitate de autoritate bugetară, în evaluarea corespunzătoare a implementării;

9. constată că informațiile privind implicarea organizațiilor societății civile au fost puse la dispoziție în Raportul anual pe 2019 și în cel pe 2020 privind FFUE pentru Africa; regretă că aceste informații nu sunt disponibile liber din cauza transparenței reduse a subcontractării; observă că, atunci când este posibil, aceste informații ar trebui să fie defalcate la nivel de proiect, ținând seama de cerințele de confidențialitate și securitate justificate corespunzător;

10. regretă că Comisia și-a anunțat tardiv intenția de a prelungi durata FFUE și evaluările tardive ale unora dintre fondurile fiduciare, lucruri care nu au permis Parlamentului să tragă în timp util concluzii complete și precise în cazul Fondului fiduciar pentru Africa, limitând astfel controlul și responsabilitatea democratică;

11. își reiterează apelul insistent ca prelungirea FFUE până în decembrie 2021, pe care a aprobat-o, să fie în principal de natură tehnică, pentru a permite o tranziție fără obstacole la noul CFM și o contractare și utilizare eficientă a fondurilor deja angajate; pune în evidență asigurările Comisiei că prelungirile urmăreau să asigure un temei juridic neîntrerupt pentru plata angajamentelor asumate în CFM anterior, 2014-2020, și că nu se vor efectua noi angajamente către fondurile fiduciare ale UE în cadrul IVCDCI sau al IPA III;

12. subliniază că în rapoartele sale Comisia ar trebui să ilustreze complementaritatea diferitelor instrumente financiare dedicate domeniilor acoperite de FFUE și IRT, printre care se numără și Planul de investiții externe al UE, precum și valoarea adăugată generată;

II. ***Evaluarea fiecărui fond fiduciar al UE/IRT***

Bêkou

13. consideră că Fondul fiduciar Bêkou este un instrument care a contribuit parțial la gestionarea situației din Republica Centrafricană (RCA), precum și la satisfacerea nevoilor umanitare în conexiune cu cele de dezvoltare în RCA;

14. se referă, de asemenea, la concluziile delegației Comisiei sale pentru dezvoltare în Republica Centrafricană din februarie 2018, care a constatat că Fondul fiduciar Bêkou este vizibil și pare a se bucura de o imagine bună în țară, cu proiecte care răspund în mod adecvat nevoilor, de la reabilitare și asigurarea mijloacelor de subzistență până la dezvoltarea pe termen lung, cel puțin la nivel local și la scară mai mică;

15. evidențiază concluziile Curții de Conturi Europene, publicate în raportul său special din 2017, potrivit cărora Fondul fiduciar Bêkou a avut rezultate pozitive în ansamblu și a atras ajutor, dar puțini donatori suplimentari, și că majoritatea proiectelor sale au produs rezultatele scontate și au asigurat o mai bună vizibilitate a UE; precizează însă că raportul a recomandat să se definească mai bine domeniul de intervenție, să se coordoneze mai bine donatorii, să se îmbunătățească procedurile de selecție a proiectelor, monitorizarea și măsurarea performanței, precum și să se optimizeze costurile și să se mărească transparența selecției organizațiilor de implementare; constată că statele membre sunt reprezentate în comitetul operațional de propriile agenții naționale de dezvoltare, care sunt selectate și ca entități de implementare a proiectelor, și este îngrijorat deoarece acest lucru ar putea da naștere unui conflict de interese în cadrul procedurii de selecție a proiectelor aplicate de comitetul operațional;

16. ia act de faptul că, din cauza crizei umanitare, a sărăciei și a noilor provocări actuale în materie de securitate din RCA, pentru ca UE să continue să acorde sprijin va fi nevoie de programe bine orientate și, acolo unde va fi cazul, de o finanțare flexibilă din partea UE în cadrul IVCDCI – Europa globală, pentru a îmbunătăți răspunsul umanitar, pacea și securitatea, democratizarea și întărirea instituțiilor democratice, precum și respectarea drepturilor omului în RCA;

17. consideră că, în pofida intervenției UE și a altor donatori, situația din țară este în continuare instabilă din cauza apariției unor noi conflicte și a insecurității alimentare grave;

Madad

18. consideră că FFUE Madad și-a dovedit valoarea adăugată ca răspuns la criză și valoarea adăugată pentru UE în ceea ce privește creșterea vizibilității și a influenței externe, controlul, coordonarea și mobilizarea în mai mare măsură a unor fonduri din diferite surse, în comparație cu nivelul național sau cu alte canale internaționale; ia act de faptul că cheltuielile sale au fost aliniate la temeiurile juridice sau la instrumentele Uniunii utilizate și la obiectivele lor; reamintește deci că proiectele finanțate în cadrul Fondului fiduciar Madad trebuie să promoveze și să apere demnitatea, drepturile omului și libertățile fundamentale și să promoveze incluziunea socială și economică, mai ales cea a minorităților și a grupurilor vulnerabile; regretă că conflictul din Siria continuă și evidențiază că nevoile refugiaților sirieni, care nu se pot întoarce în țara lor de baștină în viitorul apropiat, și nevoile referitoare la integrarea pe termen mai lung și la ocuparea forței de muncă ale comunităților care îi găzduiesc reclamă încă asistență de lungă durată din partea UE și a comunității internaționale, pentru a le asigura capacitatea de integrare pe termen mai lung și de ocupare a forței de muncă, în coeziune cu comunitățile-gazdă; evidențiază că zonele predispuse la conflicte din Siria nu permit în prezent reconstrucția pe termen lung;

19. constată că raportul de evaluare strategică de la jumătatea perioadei din octombrie 2018 a concluzionat că Fondul fiduciar Madad a fost „vast și eficient din punctul de vedere al costurilor, ajungând la un număr mare de beneficiari cu costuri relativ mici” și că „a permis UE să funcționeze cu flexibilitate”;

20. salută reacția rapidă și flexibilă a fondului fiduciar în sprijinul țărilor și comunităților partenere în timpul pandemiei de coronavirus, care a demonstrat un angajament activ în realinierea și reorientarea activităților, nu numai în domeniul sănătății, ci și în alte domenii, cum ar fi mijloacele de subzistență, protecția, educația sau coeziunea socială în Liban, Irak, Turcia și Iordania;

21. subliniază că este important să se ofere sprijin continuu refugiaților, persoanelor strămutate în interiorul țării și comunităților-gazdă vulnerabile, inclusiv din întreaga regiune, afectate de conflictul neîntrerupt, printr-o combinație de finanțări pe termen mai lung, previzibile, complet transparente și care pot fi mobilizate rapid în cadrul instrumentelor instituite pentru cadrul financiar multianual (CFM) 2021-2027 și prin contribuții potențiale din partea statelor membre ca venituri alocate externe, ținând seama de toate instrumentele financiare prevăzute în Regulamentul financiar;

22. reamintește vulnerabilitatea comunităților de refugiați palestinieni din Siria și din regiune și cere sprijin continuu și includerea acestora în planurile umanitare ale UE și în răspunsurile la criza din Siria;

Africa

23. constată că Fondul fiduciar pentru Africa a fost creat ca fond fiduciar de urgență pentru a ajuta la soluționarea crizelor din trei regiuni din Africa, cu scopul de a îndeplini obiective de stabilitate și dezvoltare pe termen lung; consideră că FFUE pentru Africa reprezintă un instrument rapid și flexibil care să ajute să se gestioneze provocările globale comune, cum ar fi migrația și strămutarea forțată, impactul schimbărilor climatice și crizele economice; evidențiază că situația fără precedent creată în contextul actualei pandemii de COVID-19 a necesitat o flexibilitate și o rapiditate maxime; accentuează totuși că flexibilitatea trebuie să fie întotdeauna îmbinată cu transparența deplină și cu asumarea în totalitate a răspunderii; consideră că mai este loc de îmbunătățiri, prin mai buna orientare a acțiunilor în cadrul celor trei componente și prin acordarea de sprijin pentru măsurarea și raportarea rezultatelor;

24. ia act de faptul că 78 de proiecte au contribuit la oportunități economice și de ocupare a forței de muncă mai mari, 97 de proiecte au fost realizate pentru a consolida reziliența, 75 de proiecte au fost destinate gestionării migrației, iar 75 de proiecte au contribuit la îmbunătățirea guvernanței și a prevenirii conflictelor; constată cu îngrijorare că, din cauza anumitor circumstanțe, gestionarea migrației a devenit punctul central al intervenției UE în unele proiecte; reafirmă însă că ar trebui menținute obiectivele inițiale de a îmbunătăți reziliența și de a combate cauzele care stau la baza migrației;

25. salută faptul că Fondul fiduciar al UE pentru Africa a contribuit, în unele cazuri, la tripla strategie bazată pe conexiunea dintre ajutorul umanitar, dezvoltare și pace, lucru imposibil cu ajutorul instrumentelor financiare ale UE din CFM anterior; reamintește că finanțarea FFUE trebuie să fie implementată și evaluată pe baza criteriilor AOD și că toate cheltuielile care nu se încadrează în această cerință trebuie finanțate din surse diferite reunite în fondul fiduciar; condamnă orice folosire a fondurilor AOD în scopuri contrare obiectivelor de dezvoltare; reamintește principiul fundamental conform căruia asistența umanitară trebuie să fie independentă;

26. regretă că nu mai puțin de 37 % din FFUE pentru Africa este alocat măsurilor menite să limiteze și să reducă migrația, în timp ce mai puțin de 9 % este alocat combaterii factorilor favorizanți ai migrației și strămutărilor forțate; constată că mai puțin de 1,5 % din FFUE pentru Africa a fost alocat căilor legale de migrație; recunoaște că securitatea este esențială pentru stabilitatea țărilor africane partenere și că UE trebuie să sprijine țările partenere să combată cauzele profunde ale fluxurilor de migrație ilegală, ale introducerii ilegale de migranți și ale traficului de ființe umane;

27. ia act de relatările potrivit cărora în Libia continuă să se comită încălcări ale drepturilor omului în contextul acțiunilor pazei de coastă libiene; accentuează că multe persoane salvate sau reținute de paza de coastă sunt returnate în Libia, în condiții îngrozitoare de detenție arbitrară; subliniază că returnarea refugiaților în țări în care nu sunt în siguranță reprezintă o încălcare a Convenției din 1951 privind statutul refugiaților; ia act de faptul că în contextul mecanismului de tranzit de urgență există îngrijorări cu privire la respectarea drepturilor omului în punerea în aplicare a proiectelor; constată că în Libia nu se respectă principiul nereturnării; reamintește însă că orice intervenție ar trebui să asigure apărarea deplină a vieților omenești, a demnității și a drepturilor omului; invită, în acest sens, Comisia și statele membre să reexamineze activitățile de cooperare cu autoritățile competente în domeniul supravegherii și gestionării maritime și a frontierelor finanțate în cadrul FFUE al UE pentru Africa și să supună aceste activități unei evaluări speciale a impactului, în cooperare cu organizațiile societății civile, pentru a obține o evaluare obiectivă a respectării drepturilor omului;

28. reliefează importanța cooperării și a dialogului cu partenerii locali; consideră oportune consultările și studiile efectuate pentru a identifica nevoile prioritare; invită insistent Comisia să implice în mod corespunzător autoritățile locale și organizațiile societății civile în proiectele sprijinite de FFUE pentru Africa;

29. constată că unul dintre obiectivele principale ale FFUE pentru Africa, stabilit în acordul său de constituire, este combaterea cauzelor profunde ale migrației, în special prin promovarea rezilienței, a oportunităților economice și a egalității de șanse, a securității și a dezvoltării și prin combaterea încălcărilor drepturilor omului; cere să se pună un accent mai mare pe obiectivele de dezvoltare pe termen lung, cum ar fi ocuparea forței de muncă, educația, securitatea alimentară și îmbunătățirea condițiilor de trai ale populației locale;

30. ia act de faptul că Raportul special nr. 32/2018 al Curții de Conturi Europene a evidențiat diverse deficiențe, printre care și neaplicarea legislației UE privind achizițiile publice și gestionarea opacă, că a recomandat să se îmbunătățească procedura de selecție a proiectelor, să se mărească viteza implementării și să existe un proces de monitorizare a performanței mai sistematic, care să acopere întreaga gamă de proiecte, și că a remarcat că, din cauza sferei sale largi de aplicare, fondul a dus adesea lipsă de eficiență, deoarece nevoile și mijloacele prin care ar fi putut fi obținut impactul măsurat nu erau cuantificate adecvat; solicită să se simplifice candidaturile din cadrul procedurilor de achiziții publice și să se comunice mai bine cu privire la acestea, pentru a facilita accesul ONG-uri mai mici și locale la finanțarea UE;

31. ia act de faptul că FFUE pentru Africa a adus o contribuție la consolidarea rezilienței și la punerea în aplicare a conexiunii dintre domeniul umanitar și cel al dezvoltării în contexte fragile; constată, de asemenea, că fondul a încurajat și cooperarea între diferitele părți interesate și a permis contribuții din partea donatorilor din afara UE, care, în contextul post-Brexit, au dobândit o importanță deosebită, și a mărit vizibilitatea problemei migrației și a strămutării forțate, precum și a răspunsului UE la aceasta; regretă totodată că monitorizarea implementării acestui fond nu a fost adecvată și cere să se includă obiectivele SMART (specifice, măsurabile, realizabile, realiste și încadrate în timp) în cadrele pe termen lung ale proiectelor, precum și să se stabilească ținte cuantificabile pentru evaluarea proiectelor;

32. salută propunerea Comisiei de a dezangaja fonduri provenite din FFUE pentru Africa, alocate inițial Eritreei, în special destinate achizițiilor publice pentru renovarea drumurilor la care s-a folosit munca forțată;

Columbia

33. consideră că Fondul fiduciar pentru Columbia și-a dovedit valoarea și reprezintă, în circumstanțele actuale, un instrument important de sprijinire a punerii în aplicare a acordului de pace dintre guvernul columbian și Forțele Armate Revoluționare din Columbia (FARC); subliniază că prelungirea FFUE pentru Columbia a reafirmat și mai mult angajamentul UE și a oferit sprijinul atât de necesar procesului de pace din Columbia; reamintește că FFUE pentru Columbia este instituit în cadrul instrumentului de cooperare pentru dezvoltare și trebuie să fie aliniat la obiectivul principal al politicii de dezvoltare a Uniunii Europene: „[o] biectivul principal al politicii Uniunii în acest domeniu îl reprezintă reducerea și, în cele din urmă, eradicarea sărăciei” și „Uniunea ține seama de obiectivele cooperării pentru dezvoltare la punerea în aplicare a politicilor care pot afecta țările în curs de dezvoltare”,

34. subliniază rolul important al fondului în sprijinirea Columbiei în domeniul dezvoltării rurale cuprinzătoare și al creșterii economice; cere ca la punerea în aplicare a procesului de pace din Columbia să se acorde în continuare întâietate programelor de finanțare și monitorizării pe termen lung și mediu pe deplin transparente și ca aceste programe să beneficieze de controlul democratic și implicarea corespunzătoare a Parlamentului European și de consultări adecvate, transparente și incluzive cu părțile interesate, în special cu societatea civilă locală;

35. felicită Columbia pentru că face eforturi să sprijine peste 1,7 milioane de migranți venezueleni care au fugit în Columbia, mai ales prin acordarea unui statut de protecție temporară timp de 10 ani, deși se confruntă cu probleme proprii legate de punerea în aplicare a acordului de pace;

36. salută implicarea Republicii Chile, în calitate de donator la Fondul fiduciar; ia act de faptul că participarea partenerilor regionali are o valoare adăugată ridicată și a mărit atât recunoașterea locală, cât și legitimitatea implicării și cooperării UE;

Instrumentul pentru refugiații din Turcia

37. atrage atenția că Turcia găzduiește cea mai mare populație de refugiați din lume, cu peste 4 milioane de refugiați înregistrați din Siria, Irak și Afganistan; reamintește rolul important al IRT în primirea refugiaților sosiți din Siria; cere să se evalueze amănunțit impactul asupra drepturilor omului al Declarației UE-Turcia și subliniază că este important ca ambele

părți să respecte drepturile fundamentale în cadrul punerii sale în aplicare; consideră că UE ar trebui să acorde în continuare sprijinul necesar refugiaților proveniți din Siria și din alte țări și comunităților-gazdă din Turcia, asigurându-se că guvernul turc nu este implicat direct în gestionarea și alocarea fondurilor, care ar trebui acordate în primul rând direct refugiaților și comunităților-gazdă și ar trebui gestionate de organizații care garantează responsabilitatea și transparența;;

38. consideră că IRT al UE și-a dovedit valoarea ca instrument inovator de punere în comun și ca mecanism important de coordonare menit să ajute Turcia să răspundă rapid nevoilor umanitare și de dezvoltare imediate ale refugiaților și ale comunităților-gazdă ale acestora; evidențiază că trebuie asigurată sustenabilitatea acestor activități; constată deci că majoritatea proiectelor au trebuit prelungite pentru a se obține rezultatul scontat; își exprimă sprijinul pentru societatea civilă turcă și reamintește eforturile lăudabile depuse de organizațiile internaționale în punerea în aplicare a acestor proiecte; scoate în evidență valoarea adăugată adusă de implicarea organizațiilor, experților și ONG-urilor locale și a celor din toate statele membre în implementarea IRT;

39. apreciază succesul primei tranșe din IRT, în mod special al Plasei de siguranță socială de urgență (ESSN), care este cel mai mare proiect umanitar gestionat de Comisie; apreciază progresul celei de a doua tranșe, care permite o trecere treptată de la ajutorul umanitar la asistența pentru dezvoltare;

40. recunoaște rolul jucat de IRT în acordarea de sprijin pentru satisfacerea nevoilor de bază unui număr aproximativ de 1,8 milioane de refugiați, de sprijin educațional unui număr de 668 900 de copii refugiați și de asistență medicală și de protecție unor milioane de refugiați; reliefează însă că Raportul special nr. 27/2018 al Curții de Conturi Europene a indicat că există inconsecvențe în finanțarea activităților din domeniul sănătății și al educației, utilizându-se în paralel structuri diferite de gestionare pentru finanțarea unor proiecte similare; în plus, raportul a evidențiat că proiectele de asistență în numerar ar fi putut avea o valoare mai mare și a invitat Comisia să îmbunătățească programarea pentru infrastructura locală și sprijinul socioeconomic, să facă posibilă existența unui un mediu de funcționare a ONG-urilor și să îmbunătățească raportarea cu privire la instrument; observă îndeosebi impactul pandemiei de COVID-19 asupra refugiaților și reliefează că IRT a fost instituit deși existau îngrijorări serioase cu privire la situația drepturilor fundamentale ale refugiaților din Turcia din perspectiva dreptului internațional în materie de azil; reamintește că în 2020 Comisia a solicitat mobilizarea unei sume suplimentare de 481,6 de milioane EUR în cadrul marjei pentru situații neprevăzute din bugetul UE, depășind astfel alocarea prevăzută inițial pentru IRT, pentru a finanța activitățile din cadrul programului „Plasa de siguranță socială de urgență” și al programului „Transferuri condiționate de numerar pentru educație”;

41. își reiterează regretul profund cu privire la faptul că Parlamentul nu a fost consultat în mod oficial sau nu a fost invitat să aprobe crearea sau extinderea acestui instrument și a fost implicat doar în calitate de componentă a autorității bugetare, subminând astfel responsabilitatea democratică a IRT; insistă asupra ideii că nu ar trebui să fie pus din nou în această situație;

42. subliniază că Raportul special nr. 27/2018 al Curții de Conturi Europene ([24]) ridică semne de întrebare cu privire la eficiența proiectelor umanitare finanțate de instrument, deoarece acestea nu au evaluat în mod consecvent și cuprinzător caracterul rezonabil al costurilor bugetate; constată că în raport se exprimă și îngrijorări cu privire la faptul că nu este posibilă monitorizarea tuturor proiectelor umanitare în timpul auditului; în această privință, accentuează că refuzul autorităților turce de a acorda acces la datele beneficiarilor în cazul celor două proiecte de asistență în numerar ar putea ridica semne de întrebare cu privire la buna gestiune financiară în cadrul instrumentului, în special având în vedere regresul rapid al Turciei în ceea ce privește statul de drept și drepturile fundamentale; reamintește că este necesar să existe un control al fondurilor executate de guvernul turc și de autoritățile locale; afirmă din nou că fondurile trebuie să fie folosite exclusiv pentru a răspunde tuturor nevoilor fizice și psihologice ale refugiaților, printre care și locuințe, alimente, educație și garantarea unui nivel de trai decent; invită Comisia să îmbunătățească monitorizarea și să obțină date privind beneficiarii tuturor programelor și proiectelor din cadrul IRT; accentuează că, pentru a asigura responsabilitatea deplină și a evita dubla finanțare, Comisia ar trebui să pună la dispoziție resursele disponibile în funcție de țintele atinse de partenerii de implementare pe teren și după evaluarea punerii în aplicare efectuată în conformitate cu normele Regulamentului financiar; invită, așadar, Comisia să se asigure că obiectivele și implementarea IRT sunt coerente cu principiile, politicile și obiectivele generale ale UE, printre care și democrația, statul de drept și drepturile omului, și își exprimă îngrijorarea referitoare la deteriorarea acestor principii în Turcia;

([24]) Raportul special nr. 27/2018 al Curții de Conturi Europene, „Instrumentul pentru refugiații din Turcia: un ajutor util, dar sunt necesare îmbunătățiri pentru a optimiza utilizarea fondurilor”, p. 6 și p. 40.

43. evidențiază că este important să se treacă de la ajutorul umanitar la cooperarea pentru dezvoltare și invită Comisia să elaboreze și să pună în aplicare o strategie de tranziție axată pe acordarea de ajutor pentru crearea unor oportunități de subzistență pentru refugiați, pentru a le îmbunătăți autonomia și incluziunea socială în comunitățile lor gazdă; reamintește obiectivul pe termen lung al UE ca autoritățile turce să preia treptat activitățile finanțate de UE, cu respectarea deplină a democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale; invită toate părțile implicate în viitoarea Conferință multilaterală privind Mediterana de Est să abordeze cuprinzător această chestiune, alături de chestiuni umanitare și de dezvoltare;

44. își reiterează solicitarea ca Turcia să respecte principiul nereturnării, în special la frontiera siriană, asigurându-se că se respectă drepturile fundamentale ale refugiaților și statutul lor, garantat de Convenția privind refugiații din 1951, să nu se folosească de fluxurile de migranți pentru a șantaja UE în scopuri politice; se așteaptă ca Turcia să pună în aplicare pe deplin și în mod nediscriminatoriu Declarația UE-Turcia din martie 2016 și Acordul de readmisie UE-Turcia; îndeamnă Comisia să asigure monitorizarea atentă a punerii în aplicare a Declarației UE-Turcia, inclusiv în ceea ce privește situația drepturilor omului în cazul solicitanților de azil și al migranților returnați în Turcia în temeiul Declarației UE-Turcia, și să prezinte Parlamentului rapoarte în cest sens; invită autoritățile turce să acorde UNHCR acces deplin în centrele de cazare de la frontiera turco-siriană pentru ca acesta să poată monitoriza respectarea principiului nereturnării; accentuează că sprijinul financiar acordat Turciei pentru gestionarea fluxului de refugiați trebuie să fie condiționat de transparența bugetară deplină și de implicarea fără restricții a organizațiilor societății civile; invită Comisia să solicite autorităților turce să îmbunătățească mediul de lucru al ONG-urilor internaționale; invită Comisia să-și valorifice experiența în ceea ce privește sistemul special de verificare de către terți pentru a consolida supravegherea cheltuielilor;

45. invită Turcia să nu țină refugiații în centre de detenție cu scopul de a-i obliga să semneze formulare de returnare voluntară și să le garanteze accesul la servicii de asistență medicală, indiferent unde se află locul lor de înregistrare în țară;

46. ia act de faptul că IRT sprijină doar refugiații înregistrați; se declară îngrijorat de faptul că mulți refugiați au rămas fără asistență, deoarece înregistrarea a fost îngreunată în unele provincii și orașe;

47. salută invitația Consiliului adresată Comisiei de a prezenta Consiliului o propunere de continuare a finanțării pentru refugiații sirieni din Turcia, precum și din Iordania, Liban și alte părți ale regiunii;

III. ***Perspective și recomandări***

48. subliniază că este necesar să se răspundă în mod mai eficient nevoilor de finanțare în situații de criză prelungită și în vederea coordonării și tranziției între ajutorul umanitar, reconstrucție și dezvoltare într-un mod flexibil și interconectat, astfel încât să fie în conformitate cu obiectivele politicii internaționale de dezvoltare, inclusiv cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU și cu principiile politicii de dezvoltare a Uniunii, cum ar fi sprijinirea eradicării sărăciei și reducerea inegalităților, precum și în cazul intervențiilor umanitare, cu respectarea deplină a principiilor de asistență umanitară ale umanității, neutralității, imparțialității și independenței, cu protecția deplină a vieții umane, a demnității umane și a drepturilor omului;; insistă asupra ideii că asistența UE trebuie să fie eficientă și eficace, astfel încât să producă efecte reale pe teren;

49. subliniază că trebuie să se ia în considerare lecțiile învățate în instituirea, gestionarea și punerea în aplicare a fondurilor fiduciare și a IRT pentru a le aplica noii generații de instrumente financiare externe și, de asemenea, să se îmbunătățească sinergiile și coerența asistenței externe a UE și a controlului parlamentar; cere insistent Comisiei să își prezinte analiza cuprinzătoare finală privind punerea în aplicare a FFUE, pentru a se asigura că este în concordanță cu obiectivele de dezvoltare, cele umanitare și cele legate de drepturile omului ale UE; insistă asupra ideii că, dacă în viitor ar fi nevoie de un nou FFUE sau de un instrument ad-hoc, mecanismul de contribuție de la bugetul Uniunii trebuie să fie clar definit și negociat încă de la început cu implicarea deplină a Parlamentului European; consideră și că ar trebui mărite mai mult impactul și vizibilitatea asistenței externe a UE, evidențiind rolul pe care îl a UE și al statele sale membre, acela de cei mai mari finanțatori ai dezvoltării la nivel mondial;

50. solicită Comisiei să asigure faptul că organisme independente ale UE și experți evaluează în mod transparent impactul proiectelor finanțate de UE asupra drepturilor omului ale migranților și refugiaților, precum și asupra populației generale din țara în cauză; cere să se creeze mecanisme eficace și independente care să monitorizeze și să evalueze complet destinația finală a acestor fonduri și protocoale de acțiune în cazul în care se încalcă drepturile fundamentale; consideră că autoritățile regionale și locale și și actorii societății civile trebuie implicați pe deplin în conceperea și punerea în aplicare

a acestor mecanisme; invită Comisia și statele membre să stabilească o imagine de ansamblu clară și completă a fondurilor utilizate pentru a finanța cooperarea cu țările terțe în domeniul gestionării migrației în cadrul tuturor instrumentelor financiare și a punerii lor în aplicare; subliniază că este important să se partajeze datele auditului cu cadrul de control financiar al UE, inclusiv cu CCE, OLAF și EPPO;

51. evidențiază că trebuie gestionate provocările legate de migrația intraafricană, care reprezintă aproape 90 % din fluxurile de migrație din Africa, în strânsă cooperare cu Uniunea Africană și în conformitate cu cadrul său de politici privind migrația pentru Africa și cu Planul de acțiune 2018-2030; insistă însă asupra ideii că pe termen lung este nevoie de o abordare care să nu creeze dependență de intervențiile externe; insistă, în acest sens, asupra capacitării prin educație și asupra faptului că educația de calitate este importantă pentru crearea unui sprijin mai puternic al cooperării pentru dezvoltare;

52. constată că egalitatea de gen și incluziunea socială reprezintă unul dintre principalele obiective în materie de cheltuieli ale programării IVCDCI-Europa globală; reiterează angajamentul UE față de capacitarea femeilor și a fetelor și invită Comisia să integreze egalitatea de gen, precum și consolidarea rezilienței și adaptarea la schimbările climatice în planificarea și implementarea fondurilor fiduciare și a IRT; recomandă ca punerea în aplicare a proiectelor în cadrul fondurilor fiduciare ale UE și în cadrul Instrumentului pentru refugiații din Turcia să fie condiționată de o analiză sensibilă la dimensiunea de gen și să țină seama de implicarea femeilor în elaborarea proiectelor sprijinite;

53. invită Comisia să suspende sau să revizuiască cooperarea cu țările terțe care nu respectă pe deplin drepturile fundamentale, inclusiv să suspende finanțarea specifică și proiectele care pun în pericol sau subminează drepturile omului;

54. deși constată că Regulamentul financiar permite crearea de fonduri fiduciare pentru acțiune externă, accentuează din nou solicitarea insistentă și de durată a Parlamentului ca asistența externă să fie finanțată integral din bugetul Uniunii și să fie implementată în mod coerent, urmând un set de norme raționalizate, bazat pe instrumente supuse colegiferării și cu respectarea deplină a prerogativelor legislative, bugetare și de monitorizare ale Parlamentului, precum și a principiilor unității bugetare a UE, responsabilității, transparenței, eficacității și bunei gestiuni bugetare; subliniază că adoptarea unor instrumente extraordinare mărește complexitatea guvernanței financiare și exercită presiuni financiare asupra instrumentelor de politică externă existente, putând afecta eficiența acestora; consideră că ar trebui să se recurgă la fondurile fiduciare ale UE doar pentru a reacționa la o criză bruscă majoră și la situațiile în care un răspuns multiplu al donatorilor trebuie să fie bine coordonat și în care obiectivul de politică externă nu poate fi atins prin instrumentele existente de finanțare externă, cu condiția ca aceste fonduri să respecte principiul bunei gestiuni financiare, ca fondul fiduciar al Uniunii să nu se suprapună cu alte canale de finanțare existente sau instrumente similare fără a oferi nicio adiționalitate și ca obiectivele fondului fiduciar să fie aliniate la obiectivele instrumentului sau postului bugetar al Uniunii din care este finanțat; invită Comisia să garanteze o comunicare mai eficientă pe teren, subliniind rolul UE, acela de cel mai mare donator de ajutor pentru dezvoltare la nivel mondial;

55. subliniază că punerea în comun a resurselor din FED, de la bugetul Uniunii și de la alți donatori în fonduri fiduciare nu ar trebui să modifice capacitatea politicilor și programelor existente ale UE de a-și urmări obiectivele inițiale, cum ar fi eradicarea sărăciei și promovarea drepturilor fundamentale;

56. amintește că FFUE și IRT ar trebui considerate instrumente excepționale sau dictate cu adevărat de urgență, a căror valoare adăugată și ale căror efecte pe teren ar trebui foarte bine justificate și monitorizate atent; se așteaptă ca Comisia să folosească pe deplin posibilitățile oferite de abordarea bazată pe programe în cadrul pilonului geografic al IVCDCI-Europa globală și IPA III – care s-ar putea să nu mai finanțeze asistența de preaderare acordată Turciei, cu excepția sprijinului acordat organizațiilor societății civile din Turcia prin instrumentul de finanțare pentru promovarea democrației și a drepturilor omului – completat de programarea tematică globală, de finanțarea pentru reacție rapidă și de rezerva substanțială neprogramată din cadrul IVCDCI-Europa globală;

57. reamintește că fondurile din rezerva pentru provocările și prioritățile emergente din cadrul IVCDCI-Europa globală ar trebui să suplimenteze finanțarea din programele geografice, tematice și din acțiunile de reacție rapidă; subliniază că Comisia s-a angajat să discute despre utilizarea acestor fonduri în cadrul dialogului geopolitic cu Parlamentul și să transmită informații detaliate înainte de mobilizarea lor, ținând seama pe deplin de observațiile Parlamentului cu privire la natura, obiectivele și sumele avute în vedere;

58. salută noul instrument de finanțare externă al UE, IVCDCI – Europa globală, deoarece acesta prevede să se creeze în bugetul UE mai multe posibilități de a reacționa la noi urgențe; are încredere că IVCDCI – Europa globală va permite să se aloce mai eficient resursele și să existe suficientă flexibilitate și capacitate de reacție și că se va putea învăța din experiențele anterioare și din evaluările fondurilor fiduciare existente de către instrumentul IVCDCI – Europa globală;

59. subliniază că IVCDCI – Europa în lume ar trebui folosit la capacitate deplină și îmbunătățit acolo unde este necesar, iar recurgerea la instrumente extraordinare de finanțare ar trebui limitată la urgențe neprevăzute, garantând astfel unitatea și responsabilitatea democratică a bugetului Uniunii; subliniază, în acest sens, că un cadru de guvernanță decizională obișnuit conferă mai multă legitimitate acțiunii externe a UE, atât în UE, cât și în țările de destinație;

60. cere ca finanțarea oricărui succesor al actualului IRT să nu se facă în detrimentul instrumentelor de finanțare nou-adoptate, mai ales nu în detrimentul IPA III și IVCDCI – Europa în lume, nici al rezervei sale pentru provocări și priorități emergente, deoarece succesorul IRT nu reacționează la o provocare sau criză cu adevărat nouă; susține ferm finanțarea oricărei astfel de inițiative prin credite noi, consolidate, dacă este necesar, prin contribuții ale statelor membre; afirmă din nou că Parlamentul trebuie să fie implicat pe deplin și de la început în discuțiile privind succesorul IRT, inclusiv privind structurile de finanțare și de guvernanță ale acestuia, care trebuie să indice originea finanțării și rolul autorității bugetare;

61. în cazul unor nevoi mai mari în CFM 2021-2027, susține că prima și principala soluție trebuie explorată prin intermediul instrumentelor supuse colegiferării, și anume majorând pachetul financiar dedicat IVCDCI-Europa globală prin revizuirea CFM și a regulamentelor IVCDCI-Europa în lume, sau, ca opțiune secundară și cu condiția ca Parlamentul să fie implicat pe deplin în procesul decizional și să dispună de o competență de control adecvată, consolidând liniile bugetare pertinente ale IVCDCI-Europa globală cu contribuții sub formă de venituri alocate externe; se așteaptă, în această privință, ca viitoarea revizuire a Regulamentului financiar să asigure implicarea corespunzătoare a autorității bugetare în guvernanța veniturilor alocate externe; subliniază că, în cazul în care apare totuși necesitatea unui nou fond fiduciar justificat în mod corespunzător în urma izbucnirii unei crize majore, a unei schimbări bruște în relațiile internaționale care necesită un răspuns financiar major din partea UE sau a necesității de a pune în comun resurse cu țări terțe, lucru care nu ar fi fezabil în temeiul instrumentelor colegiferate, Parlamentul trebuie să fie implicat pe deplin încă de la început; consideră, în acest sens, că Regulamentul financiar trebuie revizuit pentru a garanta că Parlamentul are un rol adecvat în instituirea și controlul fondurilor fiduciare, inclusiv în elaborarea acordului de constituire și în mobilizarea contribuției Uniunii, în implementare, continuare și posibila lichidare;

62. invită Comisia să acorde prioritate strategiei bazate pe conexiune în implementarea IVCDCI-Europa globală și solicită intensificarea cooperării dintre actorii UE din domeniul umanitar și al dezvoltării, în special în contexte post-criză și în crizele prelungite, pentru a se adapta mai bine la nevoile locale și pentru a obține rezultate mai eficiente;

63. ia act de faptul că posibilitățile de integrare a politicii în domeniul migrației în politica externă a UE sunt extinse considerabil prin includerea migrației în componenta tematică, geografică și de răspuns rapid a IVCDCI; constată cu îngrijorare că, cu toate acestea, prin componenta „răspuns rapid”, cooperarea cu țările terțe în materie de gestionare a migrației poate fi finanțată fără a fi nevoie ca Comisia să publice niciun document de programare sau să consulte actorii societății civile și fără implicarea Parlamentului, inclusiv în cadrul „planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora”, care nu dispune de mecanisme de evaluare a impactului negativ posibil al unor astfel de intervenții; insistă, în acest sens, că este necesar să se asigure că CFM 2021-2027 este însoțit de un cadru solid în domeniul drepturilor omului pentru a identifica, a pune în aplicare și a monitoriza viitoarele programe de cooperare în domeniul migrației;

64. ia act de faptul că IVCDCI – Europa globală prevede efectuarea unor evaluări intermediare și finale, precum și elaborarea rapoarte anuale detaliate ale Comisiei către Parlament și Consiliu cu privire la activitățile în curs, rezultatele obținute, eficacitatea și progresele înregistrate în direcția țintelor tematice și a obiectivelor regulamentului; invită Comisia să elaboreze și să pună în aplicare o metodologie precisă de urmărire a cheltuielilor de 10 % alocate pentru migrație și strămutare forțată, pentru a asigura efectiv transparența și responsabilitatea corespunzătoare pentru aceste cheltuieli, astfel cum se prevede în regulament;

65. consideră bine-venită procedura de luare a deciziilor cât mai aproape de cetățean, adaptarea la realitățile locale și posibilitatea de a implementa proiecte transfrontaliere și multianuale în cadrul FFUE și al IRT, deoarece acestea au o mare valoare adăugată; cere să se integreze aceste aspecte în viitoarele exerciții de programare aferente instrumentelor bugetare pentru politica externă a UE;

66. recunoaște că în situațiile afectate de conflict cooperarea cu reprezentanții comunităților locale și cu părțile interesate, inclusiv cu organismele administrației publice locale, organizațiile societății civile, ONG-urile, sindicatele și liderii religioși, este esențială pentru promovarea reconcilierii, a dialogului și a păcii; subliniază că bisericile și organizațiile cu profil religios locale joacă un rol activ în cooperarea pentru dezvoltare și în acordarea de asistență umanitară persoanelor care au cea mai mare nevoie de ajutor și invită Comisia să colaboreze cu acestea, în special pentru a acorda sprijin direct comunităților greu accesibile din țările în curs de dezvoltare;

67. evidențiază că este important să se aloce o parte importantă din viitoarea finanțare a UE în domeniul migrației grupurilor societății civile din țările terțe, pentru a acorda asistență și a proteja și monitoriza drepturile migranților, precum și să se asigure faptul că o parte considerabilă a fondurilor UE este alocată pentru a îmbunătăți respectarea drepturilor omului, protecția internațională și perspectivele de viitor ale refugiaților;

68. invită Comisia să adapteze metodele de programare la realitățile locale și la provocările locale emergente și să sprijine asumarea responsabilității la nivel local în implementarea noilor instrumente de dezvoltare ale UE; invită, de asemenea, Comisia să evalueze nevoile și să adapteze răspunsul UE la nevoile locale;

69. invită Comisia să examineze posibilitățile de implicare a partenerilor din țările terțe în inițiative comune și în finanțarea gestionării provocărilor comune, cum ar fi migrația, strămutarea forțată, schimbările climatice, capacitarea femeilor și protejarea grupurilor vulnerabile;

70. invită Comisia să acorde prioritate investițiilor în educație și în crearea de locuri de muncă pentru a oferi oamenilor din țările partenere posibilități de a se implica în activități generatoare de venituri la nivel local;

71. se așteaptă ca Comisia să încerce să soluționeze crizele actuale sau viitoare și să răspundă potențialelor nevoi de reconstrucție într-un mod mai eficient și mai bine direcționat, recurgând la modalitățile existente și la alte mijloace posibile în temeiul actualului Regulament financiar, în cooperare strânsă și coordonată cu statele membre și cu alte instituții ale UE, în cadrul abordării „Echipa Europa”, precum și cu parteneri și donatori internaționali care împărtășesc aceeași viziune;

o

o o

72. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Consiliului.